

За меня сърце ти да трепти,
И сълзы да проливашъ.

20

Плачи, въздышай и тѣжи,
Сърдце, сърдце злочесто!
Отъ какъ тя жалость нарази,
Ты ронишъ сълзы често.

Денѣ въздышашъ, а нощѣ
Лѣешъ сълзы горчивы. —
Свѣтътъ ми ся от-щѣ от-щѣ,
Отъ случкы жалостивы.

Азъ любяхъ — радваше ся ты,
Но азъ любовь изгубихъ;
Напуснахъ веселы мечты,
И ты . . . тѣгы възлюбихъ . . .

Ахъ либе, либе, до кога
За тебе щѣ желѣихъ?
И до кога щѣ отъ тѣгъ,
За тебе да лияхъ?

Да ли ще радостна звѣзда
Надъ мене да огрѣе?
Сърдце ли клето тѣзъ бѣдѣхъ,
Неще да прѣживѣе.

21

Минахъ край дома
Та ми ся бѣсти,